

1400
A
T.
Alkotmánybíróság

(előterjesztve a Fővárosi Törvényszék útján)

Tisztelt Alkotmánybíróság!

FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK GAZDASÁGI KOLLÉGIUMA 41.	
FŐLAJSTROMSZÁM KEZDŐIRATON	
Postán / Gyűjtőládán / Személyesen / E-mailen / Faxon	
Érkezett:	2021 JÚL 27.
PÉLDÁNY:	1 - IV -
MELLÉKLET:	- KÖZTÜK
FŐLAJSTROMSZÁM: UTÓIRATON:	h0567/20

Alulírott Dr. Halász Judit ügyvéd [redacted] mint Indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi LI. törvény 27. § alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Fővárosi Ítéltábla 16.Gf.40.085/2021/4. számú ítéletének alaptörvényellenességét és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azt semmisítse meg.

A kérelmem indoklásaként az alábbiakat adom elő:

I. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

A. A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése

- (1) A Magyar Állam felperes a [redacted] alperessel szemben 2015. évben a Fővárosi Törvényszék előtt [redacted] Ft és járulékaik tekintetében használati díj iránti kereseti követelést terjesztett elő. Keresetét a per során [redacted] Ft és járulékaira pontosította.
- (2) A keresetlevél kézbesítését követően az alperesi társaság a peres eljárásban való jogi képviseletre Indítványozónak ügyvédi megbízást adott, alperes és az Indítványozó jogi képviselő a megbízásban – mivel már a keresetlevélből is látszott, hogy a felperesi követelés nyilvánvalóan eltúlzott, de alperes az ügyvédi munkadíj megelőlegezését teljesíteni nem tudta – abban egyeztek meg, hogy a jogi képviselet munkadíja a Bíróság által az alperes részére megítélt perköltség, aminek a megállapítását az alperes a 32/2003.(VIII.22.) IM. Rendelet alapján fogja kérni.
- (3) A per tartama alatt – 2017.02.07. napjától kezdődően – az alperesi társaság felszámolás alá került.
- (4) A felszámolási eljárás megindulását követően az Indítványozó az alperesi társaság felszámolójával kötötte meg az alperessel (2) pont szerint létrejött ügyvédi megbízási szerződést, melyben változatlanul rögzítették a felek, hogy a Bíróság által megítélt perköltség lesz a jogi képviselő ügyvédi munkadíja.

ALKOTMÁNYBÍROSÁG	
Ügyszám:	IV/02979-0/2021
Érkezett:	2021 AUG 03.
Példány:	1 Kezelőiroda:
Melléklet:	2 db [signature]

- (5) Indítványozó és a felszámoló 2020.02.24. napján engedményezési szerződést kötöttek az ügyvédi munkadíj tárgyában, melyben rögzítették, hogy az ügyvédi munkadíj teljesítését az alperes jogi képviselő (Indítványozó) számlájára kéri teljesíteni.
- (6) Több szakértő bevonásával és tanúk meghallgatásával lefolytatott bizonyítási eljárás eredményét követően a Fővárosi Törvényszék 2021.02.17. napján kelt 11.G.40.567/2020/22-I. számú ítéletével a felperes keresetének ██████████ Ft tekintetében adott helyt, ezt meghaladón a felperes keresetét elutasította, az ██████████ Ft-ra előterjesztett kereseti követelés tekintetében tehát az Indítványozó által képviselt alperes 85 %-ban pernyertes lett.
- (7) Az Elsőfokú Bíróság ítéletében a pertárgy értékére és a felperesi pernyertesség-pervesztesség arányára tekintettel az alperesi jogi képviselőnek a 32/2003.(VIII.22.) IM Rendelet 3. § (2) bekezdése alapján a pernyertesség esetére ██████████ Ft-ban megállapítható ügyvédi munkadíját ██████████ Ft-ra csökkentette és rögzítette, hogy ez az ügyvédi munkadíj a kifejtett képviseleti tevékenységgel arányos, figyelemmel a perben tartott tárgyalások és benyújtott beadványok számára, valamint a jogvita bonyolultságára.
- (8) A perköltség megfizetése tekintetében az Indítványozó és az alperes felszámolója által kötött engedményezési megállapodás alapján akként rendelkezett, hogy ezt az összeget felperes az alperesi jogi képviselő részére, az Indítványozó bankszámlájára köteles megfizetni.
- (9) Felperes az ítéletnek kizárólag a perköltséget érintő rendelkezése ellen nyújtott be fellebbezést, melynek elbírálása a Fővárosi Ítéletábrla 16.Gf.40.085/2021/4. számú, tárgyaláson kívül hozott 2021.05.12. napján kelt ítéletével megtörtént.
- (10) Ítéletében a Másodfokú Bíróság két megállapítást tett, nevezetesen
1. Az IM rendelet 3. § (6) bekezdésére hivatkozva 50 %-al ██████████ Ft-ra mérsékelte – az Elsőfokú Bíróság által a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel arányban állónak tartott – perköltség összegét azzal, hogy hogy az ██████████ Ft pertárgy értékű perben a perérték 1 %-ában megállapított ügyvédi munkadíj a közfelfogás szerint elfogadhatatlanul magas, és a jogi képviselőknak az ügyvédi munkadíj megállapítása körében önmérsékletet kell tanúsítaniuk.
 2. Az elsőfokú ítéletet megváltoztatta a teljesítés módja tekintetében is, és úgy rendelkezett, hogy a leszállított perköltség összegét felperes az alperes részére köteles megfizetni. Indokolásában kifejtette, hogy a felszámolás kezdő időpontjától a gazdálkodó szervezet ellen a felszámolás körébe tartozó vagyonnal kapcsolatos pénzköveteléseket a felszámolási eljárás keretében lehet érvényesíteni, a Csódtv. 57. §-a szerinti sorrendtől a felszámoló nem térhet el, és az elsőfokú ítélet szerinti teljesítés sérti a Csódtv. hitelezők kielégítésének rendjére vonatkozó szabályokat, Indítványozót a nyilvántartásba vett hitelezőkkel szemben előnyben részesítené, tekintettel arra, hogy a megbízási díjához az alperesi jogi képviselő hozzájuthat, míg más hitelezők követelése vagyonfedezet hiányában kielégítetlen marad.

B. Jogorvoslati lehetőségek kimerítése

- (11) A másodfokú eljárásban az alperesi jogi képviselő a felperesi fellebbezéssel szemben a védekezését előterjesztette és kérte az elsőfokú ítélet helybenhagyását.
- (12) A Pp. 271. § (1) bekezdés c) pontja szerint nincs helye felülvizsgálatnak a jogerős határozatnak csupán a kamatfizetésre, illetve a perköltségre vonatkozó rendelkezése ellen.
- (13) A fentiekre tekintettel Indítványozó nyilatkozik, hogy felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt nincsen folyamatban.

C. Az Alkotmánybírósági panasz benyújtásának határideje

- (14) Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló bírói döntést a Fővárosi Törvényszék az Indítványozó részére 2021.05.28. napján elektronikus úton kézbesítette. Jelen alkotmányjogi panasz tehát az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidőben, a bírói döntés közlésétől számított 60 napon belül kerül benyújtásra.

D. Az Indítványozó érintettségének bemutatása

- (15) 2011. évi CLI. törvény 27. § (1) bekezdése alapján az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján Alaptörvényellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés, vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az Indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti és az Indítványozó számára a jogorvoslati lehetőség nincs biztosítva.
- (16) Az Indítványozó érintettségét maga a tényállás igazolja, a perben kötelező jogi képviseletet ellátó Indítványozónak az ügyvédi munkadíj megtérítésére vonatkozó jogát, illetve érdekét érinti, mivel a jogerős határozat tárgya az Indítványozó jogi képviselőt megillető ügyvédi munkadíj mértékének és a fizetés módjának a megváltoztatása volt és Indítványozó a támadott bírói döntés értelmében és következtében nem jut hozzá a tevékenysége ellenértékéhez.
- (17) A T. Alkotmánybíróság a 3438/2020.(XII.9.) számú határozatában rámutatott, hogy az eljárást lezáró döntés érdemi elbírálására az alkotmánybírósági panasz kapcsán nincs lehetőség, ha azonban a döntés megalkotása során olyan eljárási szabálysértés történt, amely eléri az alaptörvény-ellenesség szintjét, az Alkotmánybíróság ezt a jogerős döntés ellen benyújtott alkotmányjogi panasz elbírálása során értékelheti és figyelembe veheti.
- (18) Indítványozónak a (16) pontban megfogalmazott sérelme összefüggésbe hozható az alkotmányjogi panasz II. a.) pontjában hivatkozott alaptörvényi rendelkezésekkel, nevezetesen I. cikk (3) bekezdésével, V. és XIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tulajdonhoz való joggal, továbbá a XV. cikk (1) és (2) bekezdésében biztosított törvény előtti egyenlőséggel, a XXIV. cikk (1) bekezdésében, valamint a XXVIII. cikk (1) bekezdésben foglalt, tisztességes eljáráshoz való joggal.

E. A bírói döntésben állított alapjogsérelem és alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

Az alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés, amelyre az Indítványozó hivatkozik, az az, hogy

- ügyvéd és ügyvéd ügyvédi munkadíjra való jogosultsága között van-e helye különbségtételnek abban az esetben, ha a jogi képviseleti tevékenységet meghatalmazott jogi képviselő, vagy kirendelt pártfogó ügyvéd, vagy ügygondnok végzi, különös tekintettel az Alaptörvény XV. cikk 1. és 2. bekezdésére., a XXIV. cikk 1. bekezdésére, valamint a XXVIII. cikk (1) bekezdésére és 28 cikkére, továbbá
- ha a bíróság által megállapítható ügyvédi munkadíj mértékét jogszabály határozza meg, és az általa képviselt féllel megállapodva eszerint kéri a munkadíj megállapítását, elvárható-e ügyvédtől a munkadíj iránti igény előterjesztésekor „önmegtartóztatás”,
- értékelhető-e közfelfogás szerint elfogadhatatlanul magasnak az a munkadíj, amit jogszabály alapján számol ki a jogalkalmazó és a kontradiktórius eljárásban annak mérséklését nem tartja indokoltnak,
- Alkotmányjogi jelentőségű kérdés az is, hogy kötelező jogi képviselet (Pp. 73/A. és 73/B. §§) esetén felszámolás alatt álló társaság esetében miként egyeztethető össze az Alaptörvény XXIV. cikk 1. bekezdése, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése a megbízási szerződés megkötésekor hatályban lévő, az 1998. évi XI. törvény (Üt.) 5. § (2) bekezdésében foglaltakkal, mely szerint az (1) bekezdésben felsorolt ügyvédi tevékenység ellenérték fejében történik.

II. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése kimondja, hogy „Magyarország független, demokratikus jogállam.”

I. cikk

(3) Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.

V. cikk

Mindenkinek joga van törvényben meghatározottak szerint a személye, illetve a tulajdona ellen intézett vagy az ezeket közvetlenül fenyegető jogtalan támadás elhárításához.

XIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.

XV. cikk

(1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

(2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.

XXIV. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni

XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

A Bíróság 28. cikk

A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambuláját, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

b) a megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény ellenességének indokolása

(19) Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése kimondja, hogy „Magyarország független, demokratikus jogállam.”

A jogállam nélkülözhetetlen eleme a jogbiztonság. A jogbiztonság nem csupán az egyes normák egyértelműségét követeli meg, de az egyes jogintézmények működésének kiszámíthatóságát is. A jogállamiságból fakadó tisztességes eljárás követelményének nem csak a szabályozási szinten, hanem a jogalkalmazó szervek mindennapi gyakorlatában is folyamatosan érvényesülnie kell. (28. cikk)

(20) Azok az eljárásjogi alapelvek, amelyek a jogforrási hierarchia alapján az Alaptörvényből vezethetők le (mint pl. törvény előtti egyenlőség, a tisztességes eljáráshoz való jog, a szabad ügyvédválasztás joga) a jogalkalmazásban sem mellőzhetők, az alapelvek tartalmának, szellemének, szellemiségének a bírói döntésben is teljes egészében érvényesülnie kell.

(21) Az Alaptörvény XXIV. cikk rögzíti, hogy „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék.”

(22) Az Alaptörvény, XXVIII. cikk rögzíti továbbá: hogy „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által

felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

- (23) A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény a tisztességes eljáráshoz való jog alapelvéből kiindulva rendelkezik kötelező jogi képviseltről.
- (24) Az irányadó Pp.73/A. § (1) szerint a jogi képvisel kötelező:
- b) a törvényszék elsőfokú hatáskörébe tartozó perekben, a per minden szakaszában, a jogorvoslati eljárás során is, kivéve
 - ba) a 23. § (1) bekezdés a) pontjában meghatározott vagyoni jogi perek közül azokat, melyekben a per tárgyának értéke a harmincmillió forintot nem haladja meg,
- (25) A tisztességes eljárás egyik meghatározó eleme a „fegyverek egyenlősége”. A polgári perben az alapjog megfelelő érvényesülése érdekében a kötelező ügyvédi képvisel célja, hogy a fél a tény- és jogkérdésekben véleményt formálhasson és állást foglalhasson, a jogilag kellően megalapozott, jogszabályhelyekkel alátámasztott álláspontját ki tudja kifejtteni.
- (26) Ezért a Pp. 73/B. § (1) bekezdése akként rendelkezik: „Ha a jogi képvisel kötelező, a jogi képviselő közreműködése nélkül eljáró fél perbeli cselekménye és nyilatkozata hatálytalan.
- (27) A Pp. 1. § (6) bekezdése az alapelvek között rögzíti, hogy „ügyvédet mindenki szabadon választhat.”
- (28) A Pp. 73/C. § (1) szerint „A 73/A. § alkalmazásában jogi képviselőnek kell tekinteni:
- a) az ügyvédet (ügyvédi irodát),
- (29) A jelen ügyben irányadó Üt. 5. § (1) szerint „Az ügyvéd
- a) képviseli az ügyfelét,
 - b) büntetőügyben védelmet lát el,
 - c) jogi tanácsot ad,
 - d) szerződést, beadványt, más iratot készít,
 - e) az a)-d) pontban felsoroltakkal összefüggésben pénz és vagyontárgy letéti kezelését végzi.
- (2) Az (1) bekezdésben felsoroltak ellenérték fejében történő rendszeres ellátására - ha törvény másképpen nem rendelkezik - kizárólag ügyvéd jogosult.
- (30) A Pp. 75. § (1) bekezdés szerint Perköltség - a törvényben meghatározott kivételeket nem tekintve - mindaz a költség, ami a felek célszerű és jóhiszemű pervitelével kapcsolatban akár a bíróság előtt, akár a bíróságon kívül merült fel.
- (2) A perköltséghez hozzá kell számítani a felet képviselő ügyvéd, jogtanácsos, illetve szabadalmi ügyvivő készkiadásait és munkadíját is.
- (31) A Pp. 78. § (1) értelmében a pernyertes fél költségeinek megfizetésére a pervesztes felet kell kötelezni; ez alól annyiban van helye kivételnek, amennyiben a 80-83. §-ok eltérően rendelkeznek, vagy a törvény egyéb kifejezett rendelkezése a költséget a per eldöntésétől függetlenül másnak a terhére rója.

- (32) A bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (1) bekezdése szerint a fél – ha nem megbízási szerződés alapján kéri az ügyvédi megbízási díj megállapítását – az ügyvédi munkadíj összegét polgári perben a (2) bekezdés számíthatja fel.
- (33) A II. fokú bíróságnak az elsőfokú bíróság megindokolt döntésétől eltérő – a perköltséget 50%-ra leszállító – határozatában megjelenő ítéleti kinyilatkoztatás, hogy az ügyvédnek önmérsékletet kell gyakorolni az ügyvédi munkadíj megállapítása során, azért sérti a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot, és a 28.cikk szerinti alapelvet, mert
- (i) a per felperese az irányadó jogszabályok ismeretében dönthetett a perbevitt – túlnyomórészt nyilvánvalóan alaptalan – követelése összegéről, ezzel vállalva az alaptalan követelés ügyvédi munkadíj fizetési kötelezettségben megnyilvánuló jogkövetkezményeit,
 - (ii) alperes és az Indítványozó az irányadó jogszabályok (Pp., IM rendelet) alapján számolhatott azzal, hogy a jogi képviselési tevékenység díjazása kiszámítható és ennek megfizetésére a felperes köteles,
 - (iii) a perköltség felszámításáról nem a jogi képviselő, hanem a peres fél dönt, mindezért a perköltség IM rendelet szerinti felszámításánál fogalmilag kizárt, kirívóan okszerűtlen és a jogszabályokkal is ellentétes a jogi képviselő részéről „önmérséklet” tanúsításának elvárása. A jelenleg hatályos polgári peres eljárásban nincsen objektívebb perköltség felszámítási mód, mint az IM rendelet szerinti.
- (34) Indítványozó álláspontja tehát az, hogy jogszabály által biztosított jog jóhiszemű gyakorlása során az ügyvédtől elvárt önmérséklet gyakorlására történő utalás és az erre alapított bírói döntés a tisztességes, és pártatlan eljáráshoz való jogot sérti.
- (35) A felperest terhelő perköltség nem az alperes magatartásával, bármilyen eljárásával, hanem kizárólag az összecszerúségében eltúlzott és ekként alaptalan keresettel okozati összefüggésben keletkezett.
- (36) A Cstv. 57. § (2) bekezdésének b) pontja szerint a felszámolási költség a vagyon megőrzésével és a követelések érvényesítésével kapcsolatos igazolt költség.
- (37) Ebbe a körbe tartozik annak az ügyvédi tevékenységnek a díja, amely azzal összefüggésben merül fel, hogy a felszámoló megbízása alapján az ügyvéd képviselést lát el olyan ügyekben, amelyek a felszámolás során felmerülnek, és amelyekben a jogi képviselés ellátása kötelező. A felszámoló ilyen megbízást az őt kirendelő bíróság előzetes engedélye nélkül adhat.
- (38) A bíróság döntésével ellentétben a kijelölt felszámoló által megbízott ügyvéd díja tehát minden egyéb hitelezői követelést megelőző, a Cstv. 57. § (1) bekezdés a) pontja szerinti felszámolási költségként minősül, ha igénybevétele az általános jogi szakképzettséget meghaladó, különleges szakértelmet igénylő feladat ellátása érdekében van szükség.
- (39) A Pp. 78. § (1) bekezdése nem zárja ki az ügyvédi munkadíj ügyvédre történő engedményezését, az engedményezés pedig nem érinti azt a rendelkezést, hogy a pernyertes fél költségeinek megfizetésére a pervesztes felet kell kötelezni, csupán a pernyertes felet megillető ügyvédi munkadíjban álló – perköltség teljesítési helyét változtatja meg.

- (40) Nem jelenti azt sem, hogy az ügyvédi munkadíjban álló perköltség tekintetében az Indítványozó „félként” lépett volna fel, és a Kúria Pfv. 21.060/2017/6. számú precedensképes ítéletére tekintettel azt sem, hogy az Indítványozó bankszámlájának teljesítési helyként történő megjelölése jogszabálysértő lenne.
- (41) Az ügyvéd a kötelező képviselőt ellátása során is – visszerhes szolgáltatásként – ellenérték fejében látja el a jogi képviselőt.
- (42) A felszámolás alá került alperes jogi képviselőtért járó megbízási díj jogcíme tekintetében nem lehet jogszerűen különbséget tenni attól függően, hogy azt a megbízást adó felszámoló óradíjas elszámolással a per során fizeti vagy pernyerteség esetén egyösszegben a peres eljárás befejezésekor. Ha előző esetben az kifizethető és felszámolási költségként számolható el, akkor semmi nem indokolja a különbségtételt és a pereszes féltől járó ügyvédi munkadíjnak hitelezői igényként való minősítését.
- (43) Indítványozónak a perköltségre vonatkozó igénye tehát nem hitelezői igény, hanem megbízási díjra vonatkozó igény, amit a felszámolóval kötött szerződés alapoz meg.
- (44) Általánosan elfogadott gyakorlat, hogy a 100%-ban pereszes fél által megfizetett, az ügyvédi munkadíjban álló perköltséget a felszámoló engedményezheti, illetve a kötelező ügyvédi közreműködés díját a felszámoló felszámolási költségként a hitelezők érdekséremlé nélkül – minden egyéb hitelezőt megelőzően – teljesítheti a megbízott ügyvéd részére.
- (45) Az ügyvédi munkadíjkövetelés felszámoló általi engedményezése tehát sem általában, sem a jelen ügyben semmilyen hitelezői érdeket nem sért, mivel tárgya olyan ügyvédi munkadíj, mely kizárólag azzal összefüggésben okoz a felperes oldalán fizetési kötelezettséget, mert a perbevitt követelése eltűzött volt.
- (46) Megállapítható tehát, hogy nem az Indítványozó jogi képviselő, hanem a felperes az, aki rosszhiszemű perlése jogkövetkezményét – az Indítványozó jogainak sérelmével – a saját hasznára fordítja.
- (47) A más hitelezők érdekei szempontjából érdektelen, a kielégítésüket egyáltalán nem érinti az, hogy a pereszesességre tekintettel fizetendő perköltség tekintetében a felperes a beszámítási jogát gyakorolja, vagy a bíróság által megítélt perköltség összegét a felszámoló a megbízási szerződés alapján az Indítványozóra engedményezi.
- (48) Az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésébe, és ekként XIII. cikk (1) bekezdése szerinti „A tulajdonhoz való jog” illetve XV. cikk (1) bekezdése szerinti „A törvény előtt mindenki egyenlő” XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti „A tisztességes eljáráshoz való jog” alapelvébe ütköző tehát az a bírói döntés, mely különbséget tesz a jogi képviselő díjazására vonatkozó jogosultsága körében és az ügyvédi munkadíjnak a felszámolási költségként történő minősítését attól az ügyvéd által nem befolyásolható tényről teszi függővé, hogy a képviselt, felszámolás alá került cég teljes egészében pernyertes lesz-e vagy sem, továbbá a többi hitelező valóságos érdekséremlé

nélkül – a pereszes felet indokolatlan előnyhöz juttatva – fosztja meg az ügyvéd jogi képviselőt az őt a jogszabályok megillető díjazástól.

- (49) A jogalkotó a tisztességes eljáráshoz való jog biztosítékát nemcsak a már hivatkozott 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelettel, hanem a pártfogó ügyvéd, az ügygondnok és a kirendelt védő részére megállapítható díjról szóló 32/2017. (XII. 27.) IM rendelettel is megteremtette. Ennek alapján a kirendelt ügyvédet az ügyvédi tevékenységével kapcsolatos munkadíj akkor is megilleti, ha azt a képviselt fél megelőlegezni bármely okból nem képes. Az, hogy az ügyvédi munkadíjat ilyenkor az állam megelőlegezi, nem változtat azon, hogy végző soron azt a pereszes fél tartozik viselni.
- (50) A jogi képviselő részére járó ügyvédi munkadíj tekintetében tehát – a kötelező jogi képviseletre tekintettel – a meghatalmazott ügyvédet fizetni nem tudó terhelt, vádlott, peres fél, illetve a képviseletéről gondoskodni nem tudó peres fél ügygondnoka (ügyvéd), és a pereskedés sikerében bízó felszámoló által megbízott jogi képviselő (ügyvéd) díjazásra jogosultsága közötti különbségtétel az Alaptörvénybe ütközik, különös tekintettel arra, hogy az Üt. és Üttv. értelmében is az ügyvéd valamennyi esetben visszterhesen, a megbízójával sorsközösséget nem vállalva, függetlenül és ellenszolgáltatásért fejti ki az ügyvédi tevékenységét.
- (51) Ez a bírói döntésben megnyilvánuló jogértelmezés – miközben sérti a 28. cikk rendelkezését is – azt jelenti, hogy a felszámoló az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt alapjog ellenére – jogszabállyal ellentétesen – nem bízhatja meg jogi képviseletre egyetlen ügyvédet sem, vagyis
- (i) az Alaptörvény fenti rendelkezésébe ütközően képviselet nélkül maradnának a felszámolás alá kerülő társaságok, melyek alperesként *a tisztességes eljáráshoz való jog biztosításaként* jogi képviselővel való eljárásra kötelesek, vagy
 - (ii) az ügyvédnek – a más ügyekben való képviseletet vállaló, vagy kirendelt ügyvédektől *megkülönböztetően* – és a szakma szabályaival ellentétesen évekig „pro bono” kell eljárni.
- (52) Az Elsőfokú Bíróság láthatóan igyekezett a fenti alapelveket szem előtt tartva rendelkezni a perköltség megfizetéséről, figyelembevéve azt is, hogy a felperes által minden valószínűség szerint beszámítani kívánt perköltség az összegszerűségében nyilvánvalóan eltúlzott követelés eredményeként merült fel. Ehhez képest helyezkedett a Másodfokú Bíróság egy alapvetően ellentétes, a fent kifejtettek szerint okszerűtlen álláspontra, mely – bár a perköltség megfizetésének módja tekintetében formálisan helyesnek mutatkozhat, azonban – tartalmát illetően súlyosan méltánytalan, ítéletével ugyanis lényegében elzárta az Indítványozót attól, hogy a tevékenységére irányadó szabályok alapján Őt megillető ügyvédi munkadíjához hozzájusson.
- (53) A megsemmisíteni kért bírói döntés a kifejtettekre tekintettel úgy sérti az Indítványozó vagyoni jogát, hogy az egyidejűleg az Alaptörvényben biztosított – II.a.) pontban felhívott – alapjogokat is sérti, miáltal az ügyvédi társadalom egészét is érinti.

III. Egyéb nyilatkozatok

(54) Indítványozó bejelenti, hogy a jelen alkotmányjogi panasszal támadott határozat végrehajtásának felfüggesztését jogállásánál fogva nem kezdeményezte.

(55) Melléletek:

- Nyilatkozat Személyes adatok nyilvánosságra hozatala tárgyában

Budapest, 2021. július 27.

Tisztele

Dr. Halasz Judit